

Sygn. akt I C 430/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 12 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **D. M.**

pozwany (...) **S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. z/s**

w W. na rzecz powoda **D. M.** kwotę **30.462,66 (trzydzieści tysięcy czterysta sześćdziesiąt dwa 66/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 09.04.2013r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w zakresie kwoty 8.816,83zł;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.428,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z./

1. kal. 21 dni.

12.03.2014r.

Sygn. akt I C 430/13

UZASADNIENIE

Powód D. M., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S. A. w W. kwoty 39.279,49 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 09 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż jest właścicielem samochodu marki (...) nr rej. (...). W dniu 30 stycznia 2013r. doszło do kolizji samochodu powoda z innym pojazdem, ubezpieczonym w zakresie OC u strony pozwanej tj. (...) S.A. Powód zgłosił szkodę u strony pozwanej. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego powód w dniu 26 marca 2013 r. otrzymał tytułem odszkodowania kwotę 54.558,45 zł. W toku rozmów telefonicznych powód uzyskał wstępną informację o wysokości szkody wg niego zaniżonej i zlecił rzeczoznawcy wykonanie opinii oraz kalkulacji szkody. W wykonanej opinii z dnia 20 marca 2013 r. nr 24/02/MiM/2013 przez rzeczoznawcę M. M. (1) koszt naprawy samochodu wyceniono na kwotę 93.222,94 zł. Kwota dochodzona pozwem to koszt naprawy samochodu w wysokości 93.222,94 zł pomniejszony o kwotę dotychczas wypłaconego odszkodowania w wysokości 54.558,45 zł oraz koszt sporządzenia opinii opiewający na sumę 615,00 zł. Powód podniósł, iż w dniu 27 marca 2013 r. wezwał

stronę pozwaną do dobrowolnej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, jednak do dnia dzisiejszego żądana należność nie została uregulowana.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie roszczeń powoda w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, iż pozwany po zgłoszeniu szkody w dniu 31.01.2013 r. przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wypłacił powodowi łączną kwotę 54.558,45 zł tytułem przyszłych kosztów naprawy pojazdu oraz zapłacił za badanie techniczne w dniu 02.04.2013 r. kwotę 94,00 zł. Nadto strona pozwana podniosła, iż wyraziła gotowość wypłaty dalszej kwoty pod warunkiem przedstawienia przez powoda dowodu poniesienia wyższych kosztów naprawy pojazdu w postaci faktury bądź rachunku naprawy, lecz powód tego nie uczynił. Strona pozwana zakwestionowała zwrot kosztów opinii rzeczoznawcy w kwocie 615,00 zł wskazując, iż żądanie w tym zakresie jest bezpodstawne, ponieważ opinia była wykonana na zlecenie powoda. Nadto strona pozwana zakwestionowała żądanie zapłaty odsetek za opóźnienie od dnia 09.04.2013r. twierdząc, iż nie była i nie jest w opóźnieniu w wykonaniu swych zobowiązań, a kwota odszkodowania została wypłacona w terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. M. jest właścicielem pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...). W dniu 30 stycznia 2013r. doszło do kolizji samochodu powoda z innym pojazdem marki G. (...) C. nr rej. (...), ubezpieczonym w zakresie Oc w (...) S.A.

Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 26 marca 2013r. otrzymał kwotę 54.558,45 złotych tytułem odszkodowania.

Jednocześnie powód zlecił rzeczoznawcy M. M. (2) wykonanie prywatnej opinii dotyczącej kosztów naprawy pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...), z której wynikało, iż koszt naprawy tegoż pojazdu rzeczoznawca ustalił na kwotę 93.222,94 złotych. Koszt sporządzenia opinii prywatnej wyniósł 615 złotych i taką też sumę powód uregulował na rzecz M. M. (1).

Pismem z dnia 27 marca 2013r. powód wezwał (...) S.A. do zapłaty kwoty 39.279,49 złotych w terminie do dnia 08 kwietnia 2013r. Do dnia dzisiejszego strona pozwana nie wypłaciła powodowi żądanej należności.

Dowód: faktura Vat k-4, druk zgłoszenia szkody w pojeździe k-4 w aktach szkody, pismo z dnia 12 lutego 2013r. k-12 , z dnia 04 marca 2013r. k-19 oraz z dnia 02 kwietnia 2013r. k-21 w aktach szkodowych, pismo z dnia 27 marca 2013r. k-6, opinia sporządzona przez rzeczoznawcę mgr inż. M. M. (1)k-7.

Na zlecenie Sądu została sporządzona opinia przez biegłego sądowego D. S. na okoliczność ustalenia wysokości szkody i kosztów naprawy samochodu marki M. (...) o nr rej. (...) zgodnie z technologią naprawy i przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych.

W swojej opinii biegły ustalił koszt naprawy rzeczowego pojazdu w zakresie niezbędnym do przywrócenia do stanu pierwotnego sprzed zdarzenia z dnia 30 stycznia 2013r i w tym celu biegły sporządził kalkulację naprawy za pomocą systemu Audatex. W kalkulacji tej biegły przyjął zakres naprawy określony na podstawie kalkulacji naprawy sporządzonej przez stronę pozwaną. W tym zakresie biegły posiłkował się dokumentacją zawartą w aktach szkody, jak i też dokumentacją wykonaną przez rzeczoznawcę M. M. (1). Biegły uwzględnił też części zamienne, których konieczność użycia wynikała z technologii naprawy, wskazując i wymieniając w swojej opinii rodzaj tychże części oraz ich pozycję.

W opinii biegły ustalił, że pojazd powoda przed szkodą posiadał wcześniej naprawianą blacharsko pokrywę silnika, z tego też powodu biegły w kalkulacji naprawy zastosował amortyzację ceny tej części w wysokości 50%, koszt ogumienia biegły przyjął na podstawie aktualnych cenników dostawców ogumienia dostępnych na stronach internetowych, biegły wskazał, iż zastosował amortyzację ceny ogumienia ze względu na zużycie eksploatacyjne, wysokość amortyzacji biegły oszacował na podstawie informacji dotyczących stanu ogumienia pojazdu powoda zawartych w opinii rzeczoznawcy M. M. (1). Biegły uwzględnił także operacje lakierowania poszczególnych części. Części te zostały przez biegłego

opisane ze wskazaniem dokumentacji fotograficznej obrazującej ich występowanie. Biegły wskazał w swojej opinii, iż nie odniósł się do zakresu naprawy opisanego w kalkulacji naprawy sporządzonej przez rzeczoznawcę M. M. (1), gdyż rzeczoznawca ten w swojej opinii zastrzegł, iż jego opinia nie określa (...) możliwości powstania opisanych w kalkulacji Audatex uszkodzeń podczas deklarowanej kolizji. Ponadto w kalkulacji naprawy biegły przyjął stawkę roboczogodziny dla robocizny blacharskiej w wysokości 100 złotych netto i robocizny lakierniczej w wysokości 110 złotych netto na poziomie stawek zastosowanych przez rzeczoznawcę powołanego przez powoda. Zdaniem biegłego stawki te nie przekraczają średnich stawek stosowanych na początku 2013r. przez niezależne specjalistyczne zakłady napraw powypadkowych pojazdów znajdujące się w rejonie miejsca zamieszkania powoda. W kalkulacji naprawy rzeczowego pojazdu biegły wskazał, iż przyjął również ceny nowych oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo według cennika aktualnego w dniu szkody, technologię naprawy przewidzianą przez producenta pojazdu zawartą w systemie Audatex, dane techniczne i identyfikacyjne ustalone na podstawie akt sprawy i akt szkody oraz wersję i wyposażenie pojazdu zgodne z danymi producenta pojazdu zawartymi w systemie AudaVin.

W swojej opinii biegły podniósł, iż na podstawie akt sprawy i akt szkody nie można stwierdzić, aby pojazd powoda w dniu szkody był wyposażony w części inne niż oryginalne części producenta pojazdu sygnowane jego logo. To, zdaniem biegłego, w jakie części jest wyposażony pojazd ma wpływ na jego wartość rynkową. W szczególności, pojazdy wyposażone w oryginalne części zamiennne sygnowane logo producenta pojazdu są chętniej nabywane, a ich wartość rynkowa jest wyższa. Zatem, w ocenie biegłego, wykonanie naprawy pojazdu z użyciem zamienników części zamiennych (w tym części oryginalnych producenta części bez oznaczeń logo producenta pojazdu-oznaczonych symbolem „Q”) w miejsce oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo (części oznaczonych symbolem „O”) będzie skutkowało obniżeniem wartości rynkowej pojazdu. W tych okolicznościach, w ocenie biegłego, naprawa pojazdu powoda mająca na celu przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, w szczególności w celu przywrócenia jego wartości powinna być wykonana z użyciem takich samych części w jakie wyposażony był pojazd przed szkodą, czyli oryginalnych części zamiennych sygnowanych logo producenta pojazdu. Ponadto biegły wskazał, iż części pojazdu uszkodzone w wyniku zdarzenia i zakwalifikowane do wymiany (elementy karoserii, elementy oświetlenia, chłodnice) są przewidziane na cały okres eksploatacji pojazdu i producent nie przewiduje okresowej wymiany tych części. Nie można zatem określić stopnia ich zużycia eksploatacyjnego. Nie może zatem być mowy o potrąceniu cen części zamiennych.

Tym samym biegły ustalił koszt naprawy pojazdu powoda, prowadzący do przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, przy założeniu wykonania naprawy w lokalnym zakładzie nieautoryzowanym oraz z użyciem oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo na kwotę 84.406,11 złotych brutto.

Biegły wyjaśnił, iż koszt naprawy rzeczowego pojazdu nie przekracza wartości rynkowej auta aktualnej w dniu szkody, ustalonej przez rzeczoznawcę M. M. na kwotę 180.500 złotych brutto oraz ustalonej przez stronę pozwaną w wycenie nr PL (...)- na sumę 132.700 złotych, a zatem szkoda z dnia 30 stycznia 2013r. jest szkodą częściową, a wysokość szkody równa jest kosztom naprawy niezbędnej w celu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr inż. D. S. k-34.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 30 stycznia 2013r. pojazd powoda D. M. marki M. (...) nr rej. (...) uległ uszkodzeniu, zaś sprawca kolizji posiadał zawartą umowę ubezpieczenia Oc swojego pojazdu u strony pozwanej - (...) S.A. Odpowiedzialność strony pozwanej za skutki związane z uszkodzeniem pojazdu należącego do powoda wynika zatem z treści art.822 k.c., czego zakład ubezpieczeń nie kwestionował. Strona pozwana nie zgadzała się natomiast z wysokością żądanego odszkodowania, podając, iż powód w żaden sposób nie udowodnił, iż koszt naprawy jego pojazdu kształtuje się na poziomie kwoty, której zapłaty dochodzi niniejszym pozwem. Strona

pozwana zakwestionowała także żądanie powoda w zakresie zwrotu kosztów opinii sporządzonej przez rzeczoznawcę M. M. (1) oraz roszczenie o zapłatę przez stronę pozwaną odsetek za opóźnienie od dnia 09 kwietnia 2013r.

W ocenie Sądu stanowisko strony pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.. Zgodnie z treścią przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albowiem pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmiernie trudne i kosztowne rozwiązanie, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Ograniczenie sposobu naprawienia szkody wynika z przepisu szczególnego art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym za odpowiedzialność cywilną za uszkodzenie rzeczy odpowiedzialność cywilną za uszkodzenie rzeczy do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zapłata odszkodowania jest substytutem przywrócenia do stanu poprzedniego, czyli takiego, jaki istniał przed szkodą. Skoro pojazd powodaprzedszkodą był nie uszkodzony w pełni sprawny, likwidacja szkody spowodowanej wypadkiem powinna uwzględniać wszystkie koszty niezbędne do przywrócenia takiego właśnie stanu pojazdu, czyli koszty części zamiennych oraz robocizny.

W niniejszym postępowaniu na zlecenie Sądu została sporządzona opinia biegłego sądowego przez mgr inż. D. S.. W ocenie Sądu opinia jest jasna i czytelna. Biegły w sposób klarowny wyjaśnił w jaki sposób ustalił koszt naprawy pojazdu powoda i jakie dane wziął pod uwagę, dysponując w tym zakresie, zarówno aktami szkodowymi nadesłanymi przez stronę pozwaną do niniejszej sprawy, jak i opinią sporządzoną na zlecenie powoda przez rzeczoznawcę Mariusza Miszczyszyna. Ponadto biegły opisał rodzaj uszkodzeń rzeczowego samochodu, wyjaśnił wysokość stawki roboczogodziny i konieczność zastosowania w naprawie pojazdu D. M. oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo. Zdaniem Sądu sporządzona opinia nie budzi wątpliwości co do konieczności wykonania naprawy pojazdu z uwzględnieniem w/w danych, stawek i części, jakie opisał biegły mgr inż. D. S.. Tym samym kwota 84.406,11 złotych brutto ustalona przez biegłego jako koszt naprawy niezbędnej do przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed szkody, wykonanej zgodnie z technologią przewidzianą przez producenta pojazdu i przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu sygnowanych jego logo jest kwotą właściwie ustaloną, oddającą wartość szkody poniesionej przez właściciela pojazdu.

Ponadto strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powoda kosztów prywatnej opinii ustalonej na kwotę 615 złotych, a wydatkowanej przez powoda, co potwierdza załączona do pozwu faktura Vat (k-4).

W tym miejscu należy przytoczyć treść uchwały SN z dnia 18 maja 2004 r., sygn. III CZP 24/2004, w której stwierdzono, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Podzielając niniejszy pogląd należy wskazać, iż jest możliwe dochodzenie w ramach odszkodowania za szkodę w pojeździe powstałe w wyniku kolizji również kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy jednakże zasadność takiego roszczenia zależy od okoliczności konkretnego przypadku. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały wskazał, że oceną poniesionych kosztów ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przed sądem objętym odszkodowaniem przysługującym do ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonane przy uwzględnieniu całości okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu byłoby obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jako ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody.

Powszechnie wiadomym jest, że firma ubezpieczeniowa dbając o własny interes określa jedynokrotnie niekorzystne dla poszkodowanych kosztów naprawy uszkodzonych samochodów. Poszkodowany nie posiadający wiadomości specjalnych dążąc do uzyskania należnego mu odszkodowania etapie postępowania likwidacyjnego bez kierowania sprawy do sądu nie miał innej możliwości weryfikacji kosztorysu ubezpieczyciela. Gdyby więc strona pozwana podzieliła stanowisko rzeczoznawcy, które jak wynika z poczynionych wyżej ustaleń nie odbiegając znacząco od opinii biegłego sądownego idosza z powodem do porozumienia etapie postępowania likwidacyjnego, to nie naraziłaby się na koszty procesu, w tym koszty opinii biegłego sądownego. Dlatego też w okolicznościach niniejszej sprawy żądanie zwrotu kosztów prywatnej opinii, pozostające w związku z przyczynowym uszkodzeniem pojazdu powoda, jako element poniesionej przez powoda szkody, w ocenie sądu jest uzasadnione.

Ponadto jak wynika z pisma z dnia 27 marca 2013r. powód wezwał stronę pozwaną do uregulowania wskazanej w korespondencji należności w terminie do dnia 08 kwietnia 2013r., a tym samym od dnia 09 kwietnia 2013r. ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu w zapłacie żądanej należności. Tym samym należy przyjąć, iż od tej daty powód zasadnie zażądał naliczenia odsetek ustawowych zgodnie z treścią art.481 k.c.

Wobec powyższego Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 30.462,66 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wobec cofnięcia pozwu przez pełnomocnika powoda w zakresie kwoty 8816,83 złotych Sąd umorzył postępowanie, nie dopatrując się istnienia przesłanek z art.203§4 k.p.c. stanowiących przeszkodę do uznania cofnięcia pozwu za niedopuszczalne. O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art.100 k.p.c. Powód wygrał sprawę w 78%, zaś jego koszty opiewają na łączną sumę 5076,59 złotych (17 złotych, 2400 złotych, 695,59 złotych, 1964 złotych), strona pozwana wygrała w 22%, zaś jej koszty wynoszą łącznie 2417 złotych (2400 złotych, 17 złotych), zatem 3959,74 złotych -531,74 złotych=3428 złotych.